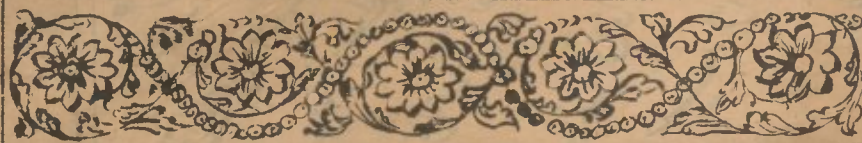

من بی علی الحسین او ابی اوتبائی و جبت له الجنة

بعون الملك المنان و افضل خالق انس و جان

مشیه نو در حال پر طلال شهادت با سعادت امام دوم

حضرت حسن مجتبی علیه آلاف التحية والثناء تصنیف

ابو المنصور ناصر الدین سکندرشان دارا دربان

حضرت سلطان عالم و عالمیان محمد و احمد علی شاه اعاد الله مملکته و سلطنته

مصرع مطلع

اقرار مصطفی کاہنی اجنبی کی بعد

بتاریخ بست و یکم ربیع الثانی ۹۵۰ شمسی ہجری بدر الامارۃ کلکتہ

در مطبع سلطانی باہتمام رئیس الدولہ علیہ طبع پوشید

۱۱

اقرار مصطفی کا ہی واجب خدا کی بعد
حُجَّتِ عَلٰی دُجُوبِ یٰسُطَفٰی کی بعد
احسانِ فاطمہ ہی عیانِ مرتضیٰ کی بعد
احسن ہی حالِ ابنِ علی فاطمہ کی بعد
محسن کی صورتی حسیب کے ارادہ میں
سیبِ نبی کی خوشی اور ہی خاکِ پختہ میں

۱۲

نہندہ بیوتین ماہ پاک کی جسدِ نبوی عیالی
بہجتِ کاسالِ تیسرا یاد و سرِ تہا بان
بوجِ حجِ سعی مہرِ پورا اشرفِ جہان
عالمِ پیر نور و ضو سے ہوا ماہِ کا اظہان
عربی زبان میں نامِ تہا بان
حضرتِ حسن زبانیان زرد و فرخِ خاص و عام

۱۳

کنیتِ ابوبکر و ابوالمسلم
سیدِ امین و سیبِ و سیدِ زکی
زادہ زکی و حجت و تقویٰ
ابنِ کنت و زکی و حجت و تقویٰ
نہندہ بیوتین ماہ پاک کی جسدِ نبوی عیالی
بہجتِ کاسالِ تیسرا یاد و سرِ تہا بان
بوجِ حجِ سعی مہرِ پورا اشرفِ جہان
عالمِ پیر نور و ضو سے ہوا ماہِ کا اظہان
عربی زبان میں نامِ تہا بان
حضرتِ حسن زبانیان زرد و فرخِ خاص و عام

بالتفصیل
نامہایں حق تعالیٰ کے لئے
رہا فرمایا اور اس لئے
کہ اس کا ذکر اور اس لئے

۱۲
 اپنی زبانِ حُسنانی تھی حضرت رسول نے
 محنت سے انکو پالا تھا زوجِ قبول نے
 فرجِ نبی جانی فرجِ خوشِ اصول نے
 نامِ انکا و ردوبد کیا جسوں کے
 فوارِ نجات پائی جہانِ بھری فرجِ نبی
 یاد اونی دینِ اچھی ہی ذوالکرم حج سے

۱۳
 سبقت نہ کی رسول نے اپنی پین نام
 اور والدین چاہے ہی حضرت امام کے
 اتنی جو پاس ہے و خیر الامم رسول اکرم
 حسبِ میل ہے اپنی الگی رسول اکرم
 فرمانِ حق و پاک ہے شہسپین پائی
 ہارون کی سپر سے اپنی شہسپین پائی

۱۴
 سید عالم کی کن تو جی روی اور رو
 خطِ مہرِ نبی بایس و خرقہ نقیبی زرد
 اوٹھیا و ہوان فریق کل پہ پہوئی باہر
 اسمانی عرض کی کہ قدرتی رسول ہوں
 فریادی سبب کہ بہت دل ملوں ہوں

۱۸

فرمایا شاه دین کی در کمال نیکی قرار
 اسکو تشبیه کردی و در کمال فاطمه
 شافع اسما مکرّمه فاطمه
 اسواسطی
 ایسی نام موعود که در
 اسما مکرّمه فاطمه
 اسواسطی
 ایسی نام موعود که در

۱۹

چشم پستی بوی خوشی حسن گل کاشتا فرق
 نظر از بنسبت با روی زیورنگین
 کرمی در کمال فاطمه
 اسما مکرّمه فاطمه
 اسواسطی
 ایسی نام موعود که در

۲۰

شکر تو را که رسولی
 در جبهه پدید با پای پادشاه
 افزونان بی ساسم
 واجب کی خدای بی او
 در جبهه پدید با پای پادشاه
 افزونان بی ساسم
 واجب کی خدای بی او

گشتن بهشت پاک کی گوهر بی پیر حسن
 جان قبول خون جسم بی پیر حسن
 سر وار و سر فر از پیر حسن
 فرق جمال و حسن کی افرین بی پیر حسن
 حق مریدان حق توفیق جهان نثار
 حسن بنحاج پیر حسن کی وفادار و زنجبار

احقرمین احمد بی تشنگان از نا
 او سگی دیت بی پیش خداوند و سرا
 حسنی شهید رحمت بگشاہ کا کپ
 کیا حال او سگ شکر کی دن بو گاسامعا
 حالانکہ دو نو دو گل بستان شاہ تپی
 تحت رسول ابن علی محمد سر و ماہ تپی

گشتی میں فوق تپی اقی حضرت کو شکر
 پین پور پور تو شکر کلمہ
 کی عرض فاطمہ بی بی حجاب بی دین نثار
 دست کلان کو چھو پیر مریدان تپی
 فرمایا مصطفیٰ کی کہ جہستی حسن کی تپی
 دس سمت پیر حسین کی چھو پیر تپی

۱۰
 قلمی القح جانان و زینبی
 و کلمه سید و بزرگ چادر
 بجهت آتشکده اللغات
 در صبح ۱۱

۱۶
 احمدی انمو حکم خدای را که با حق دوست
 شیعیه کا قلب حکم نبی که با حق دوست
 انجلی و قطیفه که با حق دوست
 انجلی و قطیفه که با حق دوست

۱۷
 حکمتی ای بی فروغ که شمع نبی است
 تهنیتی ای زینبی که با حق دوست
 بر بات پرست که با حق دوست
 بر بات پرست که با حق دوست

۱۸
 قرآن مین بی با جوایز که با حق دوست
 مضبوطی ای که با حق دوست
 اوئی مراد بی که با حق دوست
 اوئی مراد بی که با حق دوست

روبرو وجود دوست گری و ده مو کجا نبی کی
 میزان مین یتیم کجا علی و کی ساسیم
 ما و ایشیت و خلد و چین کور و کین
 حافی قبول و حیدر و احمد احسان

حسن ادب کی ترقی با
 انکی حیثات احمد و حیدر کی ترقی حیثات
 عالم کی موت و گری انکی شیب
 انکی وضعی مین ترقی و زونکی موجود و کمناکات
 کین و حین و حین

فاضل ترین تاس ترقی راز گری
 راه خدای مین با و ان بر بندگی
 خفوف خدای موم کی صورت پرتی
 خدای مین و مگر ترقی مشهور و فخر
 خدای مین ترقی مشهور ترقی و ده منبع حسن

۱۱۱
 شتر مار طرح کی دو نوین ہی زبان
 مہر گر وہ کا ہی ہر اک سی الگ بیان
 مین جانتا ہوں جملہ لغت اونکی دوستان
 اون دونوں ملک کی نوین مشواعیان
 پابہائی میرا حجت اہل بلاد ہے
 جو جھکے یاد ہی وہی ہر جھکے یاد ہے

۱۱۲
 مٹھاٹھا ایک دن سرفراز مہتابین
 پڑھی کہین سی آگی گری نوان مین زمین
 عباس کی پیر نی بہہ کی عرض حسین
 عبد اللہ میرا نام ہی ہوں خادم قرین
 فریادی کہ بال بلخ پہی کی کلب
 فرمایا شہنہی

۱۱۳
 مین وہ خدا ہوں پہنچا ہوں گا کہ ہو کو
 کہنی پیکار کیا دا نہیں صیب تم کو
 وقت غضب اس کی کو کہا جا اور آڑو
 جملہ غذائی انس کو کہو کہ جو کسے
 محمد رسول اللہ صلی علیہ وسلم
 کہوں نہ زیب عرض تمہارا کلام ہو

۲۵

بان ای عروس ملک نقاب سید او
بان ای مداد چشم حساب سید او
بان باغبان دست گلاب سید او
بان ساقی خیال ثواب سید او
طوطی معونت چپ زبانی او
طوطی بول جان او

۲۶

اک روز این شمشیر شکست
بیودیه یک زن صفت با دو برقع
شوق خلقش فرجش طوطی
شوقش و می کشد که در
شوقش با کوه رض متشاب
شوقش که می کشد

۲۷

عاشق بوی جمال جهان تاب
مهر زنجیر نامی که در
متیاب بوی آنی که در
مهر مانی که در
فرا ما یا حاجت آنی که در
تصدیق بوی کلام آنی که در

۱۶
 کی عرض زوج رکتی بنین ای رکتی بیا
 صدق شرح صبیح کما مچکو بجی رکتی بیا
 عرضی پیسری خواہش نفسی کی ہوئی صلا
 صلیح کرین نہ میری تبتا کو بوق و باد
 عاشق بیون مچکو وصلی کجھرتی
 پوری بیون آرزو بین سر افرازی

۱۷
 فوایا شنہی دو رتوای باعث غلاب
 ابن علی نم ہو گیا مستو جب عقاب
 روزی لگی عذار ہوئی صورت گلاب
 چکی اوی لگی تو سر پہ آب و تاب
 چشم حسن بہ آری جو اس چہ و تاب
 نالہ روان ہوا دہن چہ و تاب

۱۸
 دست زان حج سیمین تہا دامن حسن
 بوزگاہ اسکی سن تہا عارض حین
 زگر کی جامہ آئین تہا اور خیم سان
 با یا سمن عذار تہا دندان و عدان
 وہ کہنہ چچ تہا اکو کنارہ بہم کر تہا
 وہ روئی تہا بہم روئی تہا سب تہا

۱۱۱

گریه موعودا شیدا تو ای و بان حسین
 ویکه که رو بری پین و دو زو زینین ہی چین
 جواتابی و و رو تابی کر تابی شور و شین
 او زینت طری ساسین بر تابی ابن شخین
 او کی صدی گریه بیک و بان گریه
 صوت شیدا عشق کی تا آسمان گریه

۱۱۲

امید منقطع ہوئے اور نکل گئی
 حضرت فی خیمہ لا داوہ منزل کوین گئی
 نبوت کو بلائی نہ کہیم اسمین بات کی
 تنظیم سے بزرگی کی مٹھی بنی ہی
 بجبخت خبا پرچہ رخ ماہ کی
 واکم شاہ کی نہ کی

۱۱۳

شہر موعودا فوج ابھی بیدار اکیسب
 رونی لگی سجا کے ہانت کی سبب
 شہر کی طرف کی شہر شہر سبب
 کیا وجہ ہی بوا شک ہی بلایا
 ہی تھو رو را و کی فوج میں
 ایک فوج ہی

۱۱۱

فرمایا خواب دیکھا ہے گیان ہی دینی
 رو یا میں کو کہ گزرا ہے تالان ہی دینی
 ناظم ہی کہ جو خواب سے تالان ہی دینی
 گلزار ہی جو خواب سے تالان ہی دینی
 کہتا ہے میں زندہ ہوں نہ اسی
 کہتا ہے میں زندہ ہوں نہ اسی

۱۱۲

جو یوسف کو مٹی خواب میں دیکھا ہے
 وہ حسن وہ نضارت خوش روئی و کمال
 شکستہ صورت و رخ مشک بالبال
 ہم جا ہی لو کہ ہر تاش جو اتی ہیں
 انوار روئی یوسفی سے ہر کلامی ہیں

۱۱۳

روئی لکھ میں دیکھ کی نہیں حال
 دندان سوال کہو لاتی نے خواب میں
 زنگت بی غدار سی برنگ کلاب میں
 یوسف یہم بولی تہم فدا میری والدین
 کیوں روئی ای حسن نہیں اب مجھ کو
 کیوں روئی ای حسن نہیں اب مجھ کو

۳۳

گریه کا کیا سبب ہے جب گریہ تازا ہے
 یوسف نثار با پتو دل تہہ تہہ آتا ہے
 بولی حسن کہ خار مصیبت بلا ہے
 قصہ زنجیر کا مچھی اب یاد آتا ہے
 عاشق ہوئی تمہاری وہ کس طرح ای اخی
 آزار رتنی کونجیے ملی تیب بی بسی

۳۴

زندہ نہیں تم ہی حال تھا یہ تقویٰ کا ثمر
 انکو نہ ہی تمہاری اسیری کی کچھ خبر
 تلو تلو حکم تھا کہ وہ بان سے کس سفر
 کیا کیا تھکتے کیا تاتا تھا اس آہ کا اثر
 پہلے یاد کرو کہ کی رو یا بیوں مولیٰ کی سستی
 کیا کیا تھکتے کیا تاتا تھا اس آہ کا اثر

۳۵

سہفتی اور جواب کہا ای اخی عشق
 بو بو زون سے تیرے کی نہیں ہی سبب
 استی نیا یا بوسہ زخما رو و خوش وقت
 او سکھو جوابی تلقی عطل کی وصال میں
 او سکھو جوابی تلقی عطل کی وصال میں
 او سکھو جوابی تلقی عطل کی وصال میں

سبب
 بست لطف شمع زانیک کو در عظمی
 مع و صفت سی کان نه پیر شاکه
 وعدی کنی کسی می تو با کل وفا
 طلیح خوان بخش آقا کسا
 دریا تا غرق بجب سخاوت کی سانی
 اور با بولی زینت اچی جاست کی سانی

ای
 اک روز ما شب سما مظهر حسن
 بحر رخ جمال و حیا مظهر حسن
 عو سما مظهر وفا مظهر حسن
 نور کمال عرش و علا مظهر حسن
 پیش گدای شکر که وہ لوگ تری فقیر
 ضیافت کی او بدین بین تری جانی گری

ای
 کیا انکسار طبع شریف حسن بین تیا
 کیا عجب ظنیت شریف حسن بین تیا
 لفظ غرور و کبر ز مگر سخن بین تیا
 قوت خدا می رخصتم بهمنید بدن بین تیا
 مطبوع طبع حسن و کلاک برامام
 هر کی لادلی کا شمس بی کام

۲۳۳
 اعجاز بات بات مین ابن علی کی تپا
 شایخ و زخمت ما ہوئے سنہز بر ملا
 اس در جزب غمئی لاتی کہ حکمتا عواروا
 سب قافلہ فی نہی کہ ہائی وہ غمئی شکم
 قوربان ہمت شایخ خضر سب کی عین
 شہ بان شہ بان شہ بان رضائی مین

۲۳۴
 اقبال نیک سنہز سب اب بیان کو
 تھی امور ارض و سما ہی عیان کو
 کسی نہ اسد م نہان کو
 گاہ فزائی و شت کو کو گران کو
 مرغان سدرہ صخل کے علاج مزارا کہ عین
 الہام میری کلک کوچی و جوان کہ عین

۲۳۵
 باطل مین قی مین فوقی عین
 دیکھ جوت قی کان ہی باطل کا ہی خوش
 مقدار بر پویشی ہی ارض و سما کا خوش
 اور شرق غیب کیرت کی زوری خوش
 شیطان کا نام ہی جو قی قی قی قی
 افزون ہی زوری و قی قی قی قی

سوره

سخن کلام ابن شد بود چکا
اس نظم کلام خدای جهان داردی صلا
کیا فاسد کیا طبیعت وجودت کجا بود
نقوشش نه زری اور نه تمنای کسی
امیدی خباب امام حسن سی اس
مطلب کی بر این مری دور بود

سوره

بان ای قلم شبادت آقا کمال کلمه
گزار بود چه جهان پر ملال کلمه
چو امروزی بولی طلب بی سوال کلمه
ایسی سخن کمال وفات مال کلمه
اب مضحک نبادل میر و جوان کلمه
تجربین و کبادی نهان عیان کلمه

سوره

دینا موعن باری و خبر صادق سی خبر
فرمانی بی حسن بی کون سی خبر
مین بودن سپید تر ز سرم کون سی خبر
رو با وضو ز کز نا کجا بی بر منبر کون سی خبر
کی عرض کسی حوکت جایدیم بود کون سی خبر
نه شرمیم هم کی کمر سی خبر

۵۵

فرمایا ای کنیز ای بازن هماری ای
نظلم و مومن پر خدا که ای حق
گو گو گون کنی عرض کنی
بر خنثی کنی و ده شصت و شصت
روز از از منی با تدبیر ای
شهرت کنی ای شهرت کنی

۵۶

نامم که کس معاد و بی نی
از گاه که روی با من مقصدی
صد صد و پانصد و پانصد
شکل کنی بیست و یک
بویا و ده شصت و شصت
شهرت کنی ای شهرت کنی

۵۷

نزدیب زمین کس بی روی مساویا
بجان که گون کسی که نوبت
کس معاد و بی نی که ای
سیر ای و پانصد و پانصد
نماز از منی با تدبیر ای
شهرت کنی ای شهرت کنی

۵۷

وہ جا شہابی سلطنت بندہ کا زوال
دین چاہتا ہوں زمر کا اوستی کو دن وصل
نبدی خدی کی بیج می حبش جا پین نینال
تجھی بہت سی پیچی پین حضرت کو
پدیون کی بدلی فیہو سہا کی دیج

۵۹

ان شطون دور و عدو نسہ پہی تہاوشی
وہ زمر تہا کہ حبیبی امامت کا اور شہر
جانو نیہ بد قاشون کی اللہ کا تہا قہر
اک ان میں تمام ہوا فاطمہ کا مہر
اب و تک جہان کا لٹا ایلان میں
غل ایک گہوٹ سی ہو اکون مکانین

۶۰

خبریں کی مگر لیا سورا اور اڑانی خاک
کو رون کی عارض و رخ و تن پر لگائی خاک
آئینہ جمال خدا تک بیانی خاک کی
کو رون کی بدلی افشائی مونیہ جانی خاک
گر وہیون کی سنیون سی باقم کو ضمہ کیا
خدی بہت عدت میں زمر انی

۶۱
 قاسم کوسنی کی کچی لٹائی پین حسن
 محمود جان شاری کو سچائی پین حسن
 مرزا خطہ شکر پینوں کی کھلائی پین حسن
 افسوس اس جہان سے اب جانی پین حسن
 بہا تیکو جا پین تیار پین حسن
 اسرار ہدیہ حسن تیار پین حسن

۶۲
 رخصت رنبر طوطی باغ حسن بویا
 آفت زردہ چھو پون شکر مصطفیٰ بویا
 پون لطمہ زور فن اکمل رضا بویا
 مرغان بدرہ سہینگی گل اشیا نو نین
 باقی رہی جان فرشتوں کی جانو نین

۶۳
 عمسارک حسنی پہل و بہت اک
 اختر صفر کا ماہ تھا اور پچھلے پین
 افسوس فاطمہ کو کھدین پین پین
 اب فانی رو زرتار تک پین پین
 معراج العین پین پین پین
 رخصت رنبر طوطی جان پین پین

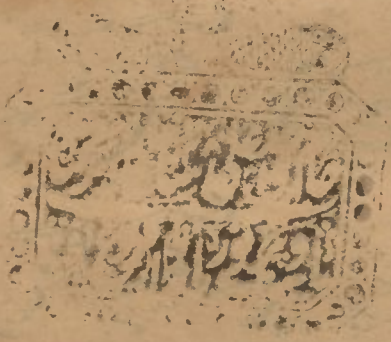
خط
 رطبت کی وقت بہانی فرمایا شاہ
 شہر سی کی شہر آج
 یوں مہر سی خطاب کیا روتی ماہ نے
 گویا کیا زبان کو پروین کلاہ نے
 ای بہانی بعد مرگ بھی کی جا پو
 تہ

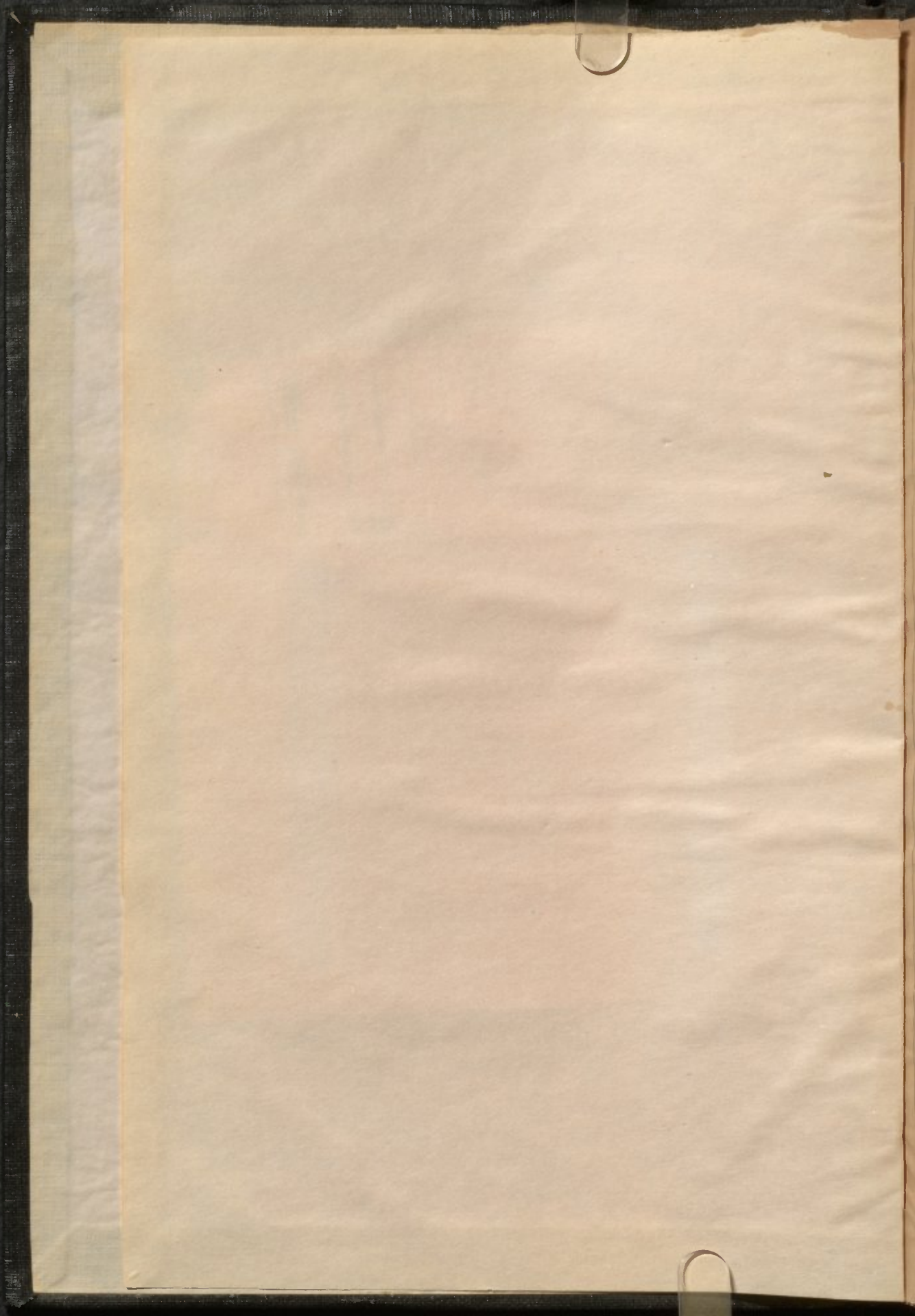
خط
 غفلت کی بعد اور انا ہی سمجھا گیا
 کجا پو ضروری ہو گئی کہ پو ملا
 مونس پو بہت نہ اپنی تم کھو ملا
 بہانی بہت نہ اپنی تم کھو ملا
 تازہ کرونگا کجا پو لٹو لٹو
 مانا کی بعد پو لٹو لٹو

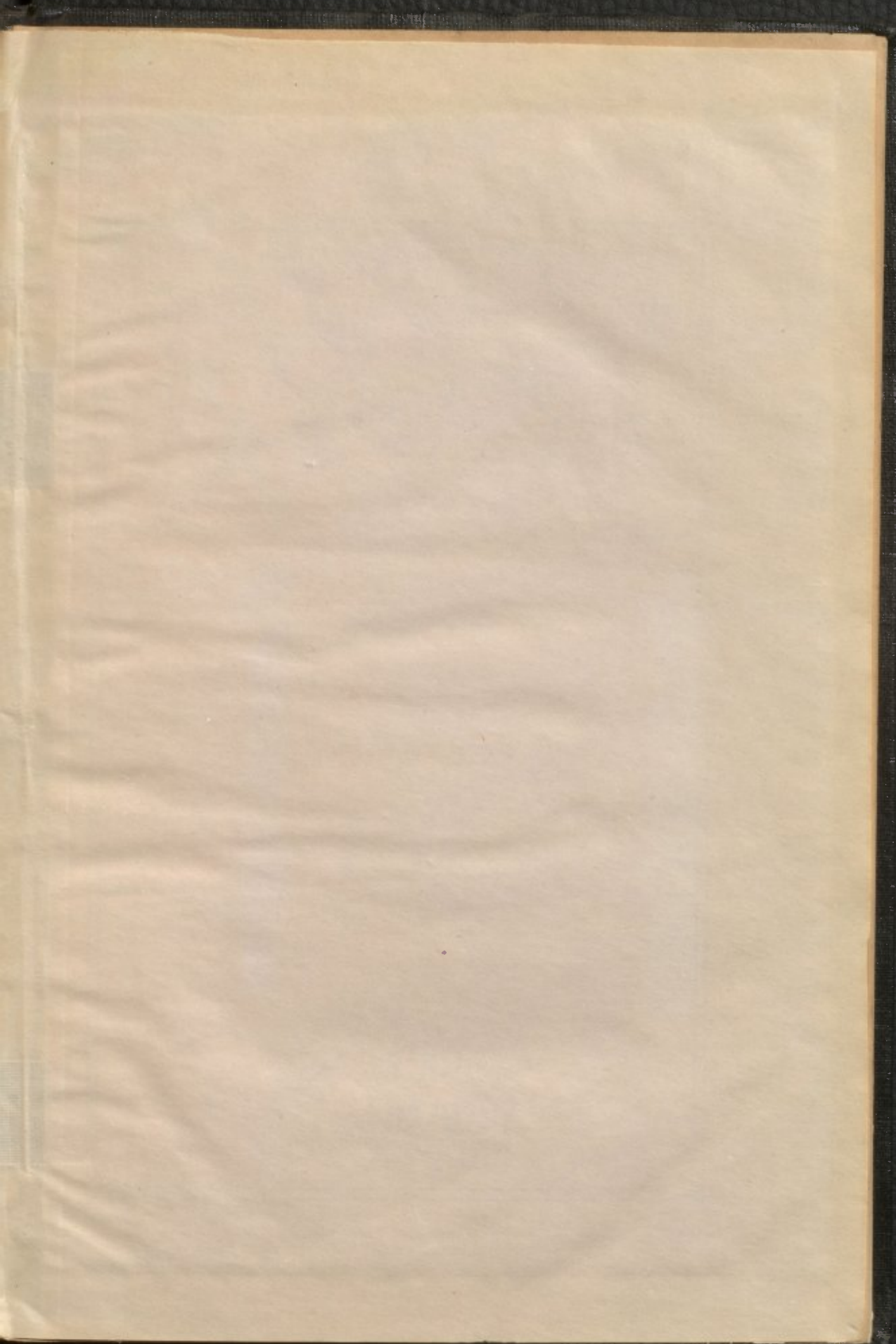
خط
 بہر والدہ کی وقت
 اور عاتقہ یعنی میں وہاں لائو پو
 جلدی سی مہر سی قطع میں وفاقا پو
 بعد او کی مہر سی قطع میں وفاقا پو
 دنیا و دین کا شاہ زمین خلدین گیا

بنقادیرای خبازی پیرشاهی
 برودار مرغ خلکسی بازو تری ماه
 سبکی قلم بیان مونی مضبوطی
 از فضل تصحیح خانی پونی دین کلاه
 ای شکر حسن سی با ناکب جو کجایی
 ای سید کرب مجیبی دوا و اوستی

تمام شد

at-i 'Alī Akbar.

08

